

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrske Slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Šena Novin na leto je vsakoml na njegov naslov 8 K.
Škúpno od deset vec . . . . . 6 K.

Naročniki k Novinam brezplačno dobijo vsaki mesec
„Marijin List“ i na konci leta „Kalendar Srca Jezušovoga.“

Cena ednoga droboa je doma 10 filerov.

VREDNIK:

KLEKL JOŽEF

pleb. v Dolencih, NAGYDOLÁNY, Vasmegeye.

K teml se more pošlati naročnice i vsi dopisli, ne
pa v tiskarno ali v Crenšovec.

Lastnik i izdajatelj Novin i Marijinoga
Lista je Klekl Jožef vp. pleb. v Cren-
sovcih, Cserföld, Zalamegye.

I. postna.

*Kda bi se Jezuš štirideset dni
i štirideset noči postu, teda je za-
glado. Mataj. 4.*

Post nalaga narava. Je-li či si be-
težen, ne moreš jesti? Post nalaga
nevola, lakota, bojna. Je-li zmerjena
je vsakoml, človeki i živini porcija?
Tem bolje ma Gospod oblast nam
post zapovedati, zapovedati, da od ed-
ne ali druge jestvine se moremo zdrža-
vati. Že vu paradizomi je prepovedo
prvim roditelom, da bi jela iz dreva
znanosti dobroga i hūdoga. Sam Jezuš
Kristuš je nam vzgled dao. I Maticer-
kev je po njegovih rečah odredila post.

Kristuš nas vči, kak se moremo
postiti. On se je dao prvle okrstiti i
potem je šo vu podstino se postit. Ki
se šče dobro postiti, more se prvle vu
pokori očistiti. Kak Kristuš pravi: Na-
maži si glavo i zaperi si lice. Na dale
Kristuš je šo vu pústino se postit.
Opomba za nas, da či se postimo, ne
včinmo to za volo hvale lūdih. Na
dale Kristuš se je postu štirideset dni.
Kak sv. Augustin razlaga, ostre se
moremo postiti, kak nam zdravje do-
pústi. I na slednje Kristuš je vruga s
postom zavrno: Ne samo s krúhom
žive človek.

Kda narava betežniki post nalaga,
šče ga ozdraviti. Kda nam država vu
bojni meri krúhšno porcijo, njeni cilj
je, da vzdržimo, da živež vsem doide.
I kda Maticerkev post zapovidava, vel-
ki cilj ma: dobro naše dúše gleda.
Zato je pa bloden guč: Ne pojém petka.
Postimo se ne samo zato, ar nam Ma-
ticerkev zapovidava, nego postimo se
za vekše cilje. Postimo se, da grehe
steremo, k Bogi se zdignemo, napu-
nimo se s jakostmi i dobimo vekiveč-
no zveličanje. Maticerkev s rečmi sv.
Gregora zahvalno pesem speva Kris-

tuši, „ki s telovnim postom grehe za-
dúši, pamet zdigava, jakost deli i na-
jem da.“ Tak naj bude. Amen.

Mirovno pogajanje v Bresti Litovskom.

1. Febr. V imeni ukrajinske ljudske
republike je govorio Ssevrjuk. Naznano
je, da so razglasili Ukrajinu za samos-
tojno državo, ar se je ne posrečilo,
da bi nastavili federativno republiko.
Či pravi Trockij, da ukrajinska dele-
gacija ne ma pravice zastopati Ukrajine,
proti postavimo, da vlade ljudskih
komisarov ne pripoznavajo Tataři s
Krima, kezaki od Dona, Kaukazi i Si-
birci. Drugi zastopnik Ukrajine Med-
vedev je na to izjavo, da ukrajinski
narod pač šče mir, šče samsodločno
naredov, a li škúpno s celov ruskov
republikov.

3. Febr. Naš minister grof Cernin
i nemški državni tajnik pl. Kühlmann
sta odpotúvala v Berlin.

6. Febr. Od Berlinskoga pogučavan-
ja naših ministrov se javi: Tak se vi-
di, da Trockij i njegova vlada ne šče
mira, samo vleče čas, da bi delavec
pri nas proti vladi spravo. Brezi dvojn-
osti se slobodno vúpamo, da mir s
Ukrajinov je že pred dverami. Ešče
gospodarske dela, vožnjo živeža si mo-
rejo pogučati, nego vu tom deli se
ukrajnci žmetno pogajajo, zato se pa
pogajanja tak dugo vlečejo. Ludendorff
se je tudi vdeležo teh pogučavanj, ar
na hitroma postane mir s Ukrajinov,
nego ne de mira s Rusom. S Rumu-
nom je premirje ponovljeno. Či se s
Ukrajinov pogodimo, te so Rumuni v
kraj vrezani od Rusov.

Gotovo, da so si tudi pogučavali od
odgovora antantinoga. (Tak se zovejo
naši sovražni.) Ententa je sklenila na-
daljavati bojno, ar osrednje sile —
Austrijci i Nemci ešče vedno mislijo na
osvojenje tühinskoga ozemlja i da ne
poštújejo slobošćino i pravičnost, štera
ide vsem narodom.

Brest-Litovsk, 9. febr. Z Ukrajinov
smo sklenoli mir. — Znano je, da je

Ukrajina eden del indašnje škúpne
Rusije. — V Ukrajinu je velika gotov-
čina silla i drugoga živeža. Gotovo je,
da naša prehrana boljša postane.

Od reparov.

Dobo sam pismo od vojaka iz So-
fije na Bulgarskom.

„Pravica je, ka so pisali od repa-
rov . . . edno je falinga, dosta je pri
nas siromakov, šteri si nači pomočti
ne morejo. Kda je v nevoli, ide k pa-
leri, peneze vzeme ali na sebe ali na
svoje mlajše.“

„Mamo lepe pole i lepe gošće. Ne-
go što je tam gospod?“

„Siromak ne more dobiti zemlje, ka
bi jo obdelavo, more se potepati po
sveti.“

Te rane, na štere nas opomina vo-
jak, vsi vidimo. Vidimo, kda smo oko-
li zagrajani na vse kraje s velikimi
polami i goščami. Gospoda je na oda-
jo ne šče pústiti. Pa bi naši pavri na
mak falate raznesli, tak so lačni zem-
lje. Nónč nastele ne dobijo, ka bi
grabljali. Te pa idejo i kradnejo. Tak
i drv ne dobijo za nikše peneze. Tudi
vkradnejo. I či pitaš tata — ar je
tat —, zakaj je to vćino, ti odgovori:
Moj gospod! Ne mam. Nindri ne mo-
rem kúpiti drv. Bi plačo. Tak i nas-
telo. Morem kradnoti, či ne ščem
zmrznoti i živino na golom meti.

Nindri se je zgodilo, tam kre Le-
dave ali kre Móre. Imena zdaj ešče
na javno ne postavim. Tam je eden
gospodek. Trbelo je njemi seno. Dobo
je. Bila je naimre edna žena, mož
njoj je v bojni. Mela je seno, vkraj
so njoj vzeli za 30 kor. Nego gospod
vu svojoj gošći za nikše peneze ne
oda nastele. Tam prne vu gošći.

Tista oblast, štera je njemi se-
no spravila, bi ga ne mogla pri-
siliti, da siromakom, kem slamo vkraj

nesejo, bi nastela dana bila? Drva samo delavci dobijo. Drugi siromak si pa naj prste žge.

Je li da se jas zdaj „haklavoga“ dela tičem.

Vsaki je haklavi na svoje. Ešče i moj naročnik, ki mi je piso, naj „Novine“ v redi hodijo, ar je on na to preveč haklavi.

Pa kak šteč je haklavo, zato smo Novine za naše ljudstvo, da njegove nevole v pamet jemlemo i pomoč iščemo.

Mi stojimo na krščanskih tlah, mi poštlujemo vsakoga pravico. Samo edno želemo, naj se da siromaki mogočnost, da na svojem de znao živeti, kak se človeki dostaja.

Ne sejamo mi semena nezadovoljnosti, so jo pa pridejo, ki do to delali i šterim mi proti stanemo. Mi samo tiste misli i žele odkrivamo, štere moži velke duše glasijo, da vojakom, ki so našo zemlo branili, se more dati mesto, kde si hišo napravi, more se dati grünt, kde po dugom stepanji po sveti i po dugoj razločitvi vu okroggi svoje držine si de si krüh isko. Ali pa po bojni znovič naj beži vu tühinske kraje si krüh iskat? Šo de, či ne de nači, nego s velkov britkostjov. Britkost je pa ne dobra.

Dom i svet. — Glási.

Denarik. Nedela, 17. febr. Molba Olt. Sv. v Beltinci. Ponedek, 18. febr. Molba Olt. Sv. na Tišini. Nedela, 24. febr. Matjaš. Led tere. Či ga ne naida, ga napravi. Molba Olt. Sv. na Cankovi.

Kda bi novi naročniki vu takšem broji narasli, da njim starih Novin t. l. več ne mam poslati, prosim one,

Kde so rekvizicijskoga komisara stavlali.

Zetva leta 1917. je dobra bila. Eden se je drugomi ne mogo zadosta hvalliti, kak dobro plačtuje silje. Žnjeci so neverjetna dela domo pisali.

Obilno je krüha bilo vse povsedi. Vsakši si je lahko küpo. Ve so si varašanci vküp navezili. S smehom so pravili: Stradati več ne ščemo. Zадosta je bilo lani.

Pri nas je velka sühoča bila, mlina na vodi so ne mleli. — Lüdje so na prosto dali mleti vu ognjenih mlinah. Drva so vozili ali pa ovak so od metra ešče kaj plačali. S takše mele pečeni krüh je s seboj vzeo moj sosid v Sombotel. Tam je nikšo rodbino meo pa je pohodo. Vö so se ž njega smehali, da v Sombotel krüh prineso.

kem je več hodilo, da na vredništvo pošlejo, kak tiskovino.

Opominamo, da poleg nove odredbe Rimskoga Papa se vüzemska spoved s 4. postnov nedelov začne, letos 10. marca.

Rüo — na članek „kaj želejo naši vojaki od nas?“ Pismo sam dobo z bojišča. Vojak piše, da sam celo od njega piso. Sam se prestrahšo, da sam kje v Novinaj šteroga vojaka razžalo. Brž čtem dale i se posvedoči, da ne na njega, nego na njegovo ženo kaplejo naše reči: da domači malo pišejo svojim vu tabor.

Moj vojak, ki mi je piso, imenüvati ga ne smem za volo žene, se toži, da večkrat piše domo svojoj ženi. Na 5—6 pisem vsaki tretjištrti mesec dobi odgovor, malo kartico, na šteroj vu ništernih redah stoji, da ona drugo delo ma, kak pa vsikdar za njim pisati. Pa či kaj drugo piše, tiste je „trnje i krpljive“, po čtenji njenoga pisma se pa tak čüti, liki bi se vu „trnji i krpljivji skobaco.“ Bi boljše bilo, či bi njemi nika ne pisala.

Oproščeni kmetje. Javili smo, da oproščeni l. 1894—1900. bodo mogli rukivati. Minister domobranstva je odredo, da okrajno glavarstvo rukivanje slobodno stavi onih poljedelavcov, ki so edina roka vu verstvi i brezi njih bi se ne dalo verstvo dale peljati.

Čüjeje se glasi, da krühšnoga silja kvoto za osebo od 12 kil na 10 kil znižajo.

Imena, šteri dosta pravijo. Cteo sam: Tri nove mašine je dobila železnica, šterim so i nova imena dana: „Grof Isolani“, „Galilei“ i „Luter.“ Lüdje so ne razmili, zakaj je to, nego razloženo je njim bilo. Prvomi mašini

— Mi lepši krüh mam, so njemi kazali svoj lepi beli krüh.

— Mi ne mamo drugoga, je pravo naš človek. Smo ešče radi, da takšega mam.

Ove leta so varašanci samo za melo, za krüh kričali, zdaj so puni bili. — Pavri so začnoli drugo nositi, na priliko kukurco, od toga, prej, goske dosta masti majo. Od ednoga tržca pravijo, da je na slednje več nika ne šteo vzeti, te so njemi začnoli domače platno nositi. Na slednje je pavre s platnom vred vö sünjavo.

* * *

Odloženo je bilo, da letos ne bode rekvizicije, samo de „prek jemanje.“

„Odpiranje“. »prek jemanje« se je vršilo meseca decembra. Ednoga staroga gospoda so k nam poslali, ž njim je prišo zavüpnik »vojnoga pova.«

je ime dano „Grof Isolani.“ Od toga grofa piše pesnik Schiller: Kesno pridete vi, grof Isolani, nego dönok pridete! Železnica pride, či včasi pol dneva zamüdi. Drugomi mašini je dano ime „Galilei“, ki je pravo: Pa dönok se giblje. Kak šteč po mali, zato ide železnica. Trejtje ime nas opomina na Luterovo reč: Jas tū stojim, jas ne morem nači. „Zato je mašini dano ime „Luter.“

Očiščenje drevja. More se doli zrezati, ka ne sliši k drevi, ka je više i škodljivo. More se doli zrezati betežen les. Tak i ona vejka, štera je preveč naklajena s gobami i s bradinjom. Vu betežnom lesi se naimre skrivajo kuke i kebri, šteri po mali na zdrav les pridejo. Vö se morejo zrezati vejke, štere notri rasejo i v križ stojijo. — Vekše vejke se samo te slobodne odrežejo, či ne ostanejo velke lüknje, ovak bi veter znao dosta kvara včiniti. — Kde se vejke ribajo, edno more odrezati, ovak les rak i prunt dobi. Mladike tüdi morejo v kraj priti, samo pri starom drevji se nihajo, da se obnovijo.

Drevje, štero preveč žene, ne slobodno na ednok preveč odrezati, ar de tem bolje vu les raslo. Rane na drevji glatko vrežemo, da se kuke notri ne spravijo. Dobro je zamazati, či s drugim ne, s ilojčnov zemljov.

Lük. Lükeca je preveč malo. V lanskoi sühoči je na nikoi prišo. Što zna, či do ga mogle dobiti vertinje. Lük je pa preveč potreben. Zdrav je. Posebno pri bolah šinjeka i prsi. — Mogle do vertinje semen sejati, na konei februara, vu začetki marca. Či je setva za dosta zraslo, se opleve, na eden peden se samo niha, ovo se pa vö poskübe. Skušajte v kakših kištah

Tak po mali je šlo prek jemanje i tak malo se naišlo, ka je zavüpnik „Vojnoga Pova« za ništerne dnih zahvalo čest.

V dostih mestah so ešče nönč ne prek vzeli silje, že je drugi ukaz prišo. Vladarstvo je ne zadovoljno s tistim, ka je vküp prišo, prek jemanje gori stavi i rekvizicijo odredi.

To ga maš. Rekvizicija se začne meseca januara.

* * *

Prišo je rekvizicijski komisar ali častnik, ali kak bi ga imenüvo.

Zavaram ga iz okne, kak je vu oštarijo šo.

— Pitat mo ga šo, kak kaj ide, kda pride k meni, sam si mislo pa sam vzeo krščak.

— No kak kaj ide?

— Ne dobro.

sejati — to flanco te meseca aprila lekko presadite. Edno vas opominam, vu friški gnoj ne sadte. Na konci augusta bodete meli luk. Či je nad ali kak bi pravo, trava luka ešče zeleua, s blanjev doli sterete, da se luk dozori.

Naprej v življenji pridejo samo tisti ljudje, šteri so tučni, zaneslivi. Zavolo teh svojstev more meti človek dobro pa tečno idečo vüre. Slabe vüre, štere gosto henjavlejo, hitro se pokvarjajoče bazarne vüre, delajo dosta nevole, zamüde, pa žalosti. Toga se najležej tak občuvamo, či si kúpimo dobroidočo, zaneslivo švicarsko vüro od stare svetovno znane tvrdke H. Suttner, Ljubljana, št. 945. Bogato izbiro vür, verižie, zlatih pa srebrnih reči i. t. d. najdete v bogato ilustriranom krasnom ceniki tvrdke H. Suttner, štera ma svojo lastno tovarno vür na Svicaskom, pa zavolo toga razpošila po nasnižoj tovarniškoj ceni.

Novo cene! Gotovo je, da ni nobenoga izdelka, kateri se od izbruha vojne ne bi najmanje za trikrat podražil, a tim prijetnejše, ako se izdelovatelj tako priljubljenih in skozi desetletij za mogo ljudi nepogrešljivih preparatov odloči za samo tako malo spremenje cene, katere komaj krijeje zvišane pošne stroške, surevine, plačilo dela in pakovanja. Ti preparati se torej izdeljujejo takorekoč samo zato, da stotine odjemalcev istih ne progresaajo. To velja za širno znane Fellerjeve Elsa izdelke in sicer za priljubljeni Fellerjev fluid z znamko „Elsafluid“, kateri olajša vsako bel in se more dobiti sedaj 6 dvojnatih ali 3 špeciálni steklenici za kor. 14-32 franko, 12 dvojnatih ali 4 špeciálne steklenice za kor. 27-32 franko, med tem ko se dobi od želodec okrepčujočih in lagedno odvajajočih Fellerjevih rabarbara kroglic z znamko „Elsakroglice“ 1 zavitek za kor. 7-37 franko ali 2 zavitka za kor.

— Ka pa te?

— Jas odidem domo. Ne mo več hodo. Ne se trbe meni s tem griziti.

— Ka se po te zgödilo? sam te že radoveden bio.

— Bio sam v ednom mestu tam vu grabi za bregom. Naišo sam kukurco, hajdino, žito, pšenico za dovole. Sam pravo: Malo pšenice ali žita prek date. Ne, pa ne, je začno kričati. On, prej, lačen ne more delati.

— To nikaj ne dene. Što je tisti, ki z dobre vole da. Vsakši se drži svojega, to ne trbe zameriti.

— Pa li odidem. Javo bodem okrajnomi glavari, naj drugoga pošlje

— To pač ne. Ka de si mislila gospoda? Mi se ne postavlamu. To bi za nas velka sramota bila, da bi s financami ali štondarami okoli nas hodili.

Tak smo vu leti Gospodna 1918. stavili rekvizijskoga častnika naj nas rekvirira.

13-47 franko. — Elsa pomada za obraz in varstvo kože (močnejše vrste) stane sedaj kor. 4-50, tanochina pomada za povspešenje rast las (močnejše vrste) kor. 4-50, usipalni prašek kot dodatek kor. 1.—, Fellerjevo lilično milo, boraksovo milo in še drugi Elsa preparati se radi priloge po današnji ceni, dokler je še zaloga. Pri danasnjih razmerah na poštah svetujemo naročilo natančno nasloviti sledeče: E. V. Feller, lekarnar v Stubici Centrala šte. 146 (Hrvatsko). Cene, katere so navedene v raznih tiskovinah še od preje, sedaj niso več veljavne.

ISČE SE

veče **posestvo** do 200 - 300 plügov, oralov (mekota) ali srednje posestvo z mlinom na Müri. Kder ga ima za prodati ali zna za katerega, se naj oglasi na **vrednistvo Novin.**

Dari

Na *podporo* Novin P. Krištovič 2 K. Kúhar J. žena Garešnica 1 K. J. Rajber Schirmdorf 2 K. M. Serec Mahersdorf 2 K. M. Peterka Mahersdorf 2 K. Horvat Jancša žena iz M. Salovec 2 K. Stef. Rojnik Graz 20 K. Fr. Bokan z Slavec 4 K. Em. Ficko s Vidonec 3 K. Antonia Hajdinjak Grad 2 K. Julija Fartek z Kuzme 1 K. Ilona Pelcar z Matjašovec 1 K. Fr. Ropoša z Matjašovec 1 K. Mihal Sukič z Vadarec 1 K. Alois Žilavec z Vadarec 1 K. Alois Lapoši z Vadarec 1 K. Ana Kovač iz Vadarec 1 K. Maria Godar z Matjašovec 1 K. Klara Fieko z Vidonec 1 K. Mihal Žöks s Kovačavec 1 K. Fr. Makovec z Veššice 1 K. Ana Rihtarič s Veššice 1 K. Kat. Zadravec z Veššice 1 K. Treza Rihtarič z raskoškoga brega 1 K. Z Markovec: Fr. Magyarič 1 K. Ana Žlebič 10 K. Z Martinja: Janoš Črpnjak 1 K. Štefan Sukič 2 K. Jožef Sukič 2 K. Z Türke: Terez Kúhar 2 K. Kullar —50 K. Ivan Šašelj 20 K. I. Smediš Neustift 2 K. Jozefine Čobuk 2 K. Št. Petek Gum. 10 K. A. Tompa Gum. 4 K. S. Törnišča A. Feher 1 K. I. Horvat 2 K. O. Sernek 1 K. A. Salamon 1 K. I. Ján 1 K. J. Maroša 2 K. J. Šeap 1 K. G. Bokan 4 K. M. Bojnec 1 K. Z Nedelice M. Zver —60 K. A. Zver —20 K. I. Ružič —30 K. I. Hozjan —40 K. J. Györkis 2 K. A. Tivadar 2 K. F. Spilak —40 K. Ana Hozjan 4 K.

Na *zidanje klostra* sv. familije desetnik Schadl I. z Dolnj. Slavec. Molnár Treza s Cankove 20 K.

Na *misije* St. Fticar Gum. 5 K. Kúhar J. žena 1 K. vojak Skafar J. iz Beltinec 10 K. Jozefa Farič od Grada 10 K.

Vdobljeni so penzi sledečih vojakov: Jancš Korpič F. H. R. 14. 5 K. Ivan Küplen Ep. Spital 2 K. Ivan Györköš p. 20. 10 K. na podporo Novin. Cmarčnjak 8 K.

Pošta.

Više so mi poslali penz i ne odpisali, na koj. Ambruš Jurja žena 24 K., Ana Jeneš 22 K., Jožef Pozvek 14 K., Mihal Flisar 12 K., Ana Vagula 12 K., Marija Ciglar 10 K., Jul. Harcan 14 K.

Ana Holsedl 20 koron je vdobljene, 4 Novin hodi na vaš naslov.

Poročnik V. V. Hvala na pozdravi.

Priповest.

Kapelica na Smeči. Spisao J. Vandor.

Edina je na celom gorovji pa žmetno jo je najti, jako žmetno. Kakše so težave prle kak jo najde, ka pa še te, kda jo šče vtrgnoti. Pečine so gladke, pa stojijo vednako, kak stene, pod tebov pa globočina štera te šče požreti. Simonček, slab deček si, ne vem, če se ti posreči dosegnoti planinko s trinajstimi lističi. Jaj meni, ne verjem.

Simonček se je nasmejao, „Prinesem jo mati“, je odgovoro, „te videli, ka jo prinesem. Še vütro bom jo šo iskat.“ Še vütro de zdrav vitez Stojan. Verite mi mati; samo če slobodno idem. Liki nikomi ne povejte, kama idem!

Pastirček Simonček se je pá zasmjao, pa je odbežao iz hižičke. Stara Maruša je pa stala pri okni i mrmrala: „Bog ga obvari! Zlati deček je to, škoda bi bilo za njega... Bog ga občuvaj! Molila bom za njega celi den i celo noč“...

Pastirček Simonček je pa že bežao v štalo. Stopo jo pred Ciko pa jo stepeo za rogle. Ti Cika, ti stara Cika! „njoj je pravo. „Vsikdar si mi bzikala pa mi boš tüdi vsikdar bzikala. To ti pa povem Cika, ka je ne lepo od tebe, ka si mi teliko nevole delala. To ti povem. Viš, vütro idem na gore, po tisto planinko idem, štera ima trinajst lističov; v njov prinesem vitezi Stojani zdravje. Pa znaš, kaj se to pravi? Kaj pa če ne pridem nikdar več nazaj, ti Cika? Komi boš pa te bzikala ti Cika, há?

Krava ga je gledala, kak če bi ga razumela, pritisnola je svoj gobec na pastirčekovo ramo, kak če bi štela odpüščenje prositi. Simonček jo je pobožao po brasklavih roglah pa njoj pravo: „Ne si ne tak lagoza Cika. Samo malo vdarjena si. Pa ka si znam s tebov? Što pa je scela čeden?

Pastirček Simonček je stopo k dveram. Še enkrat se je zgledno po svojih dragih kravicah. „Mu-mu“ je zamtkala Cika z visoko vzdignjenov glavov. Štela je skoro lanc vtrgnoti. Pastirček Simonček se je samo zosmejao. Šo je iz štale in je zapro dveri. Stopo je na dvorišče in pogledno na nebo. Vido je nad sebov stoji zvezdic, migljale so prijazno in pokonjo na nebi. Mesec, veliki sveteo je plavao med njimi in razlevao svojo blede svetlobo po dolini...

III.

Pastirček Simonček je ravno preplezo strmo pečino in henjao pod visokim, širokim jeličom, šteri je raseo

na vrhi pečine. Z rokavoma si je brisao vroči znoj s čela in si je žmetno odihavao od trūdov, štere je slednje vore prestao. Nagno se je in gledao v prepad, v globočino, iz štere je šumelo in bobnelo. Razložno je vido, kak je šprickala iz srede pečine razpenjena voda in kapala z velikim hrumenjom in bobnenjom doli v brezno. Simončeka je steplo po celom teli. Naglo se je obrno in stopo v gosto zaraščeni les. Mrzlo je bilo, okoli se je blesketala rosa. Z visokih do neba segajoćih pećin je pihao mrzlo veter. Simončeki je postajalo mrzeo. Popaščo se je in prišeo do jarka, šteri je zevao kre jelićovoga lesa. Kre toga jarka je šo gor. Pomali je prišeo do širnoga snežišća, segalo je gor do razdretih pećin. Pastirćek Simonček je gledao te velikanske sklade. Zaman je iskao pot med temi strašnjimi pećinama, pa to ga je ne postrašilo. Znao je, ka planinka s trinajstimi listići ne raste kre poti. Na goloj pećini jo more iskati. Ne si je dugo premišlavao, trikrat se je prekrižao, nato se je pa začno plaziti gor po pećinah.

Že je priplezo precu visoko. Za trenutek je henjao in se zgledno v zeleno dolino pod sehom. Razložno je vido ves in vsakšo hižo, najlepše sa je pa vido gradić gospe Kunigunde. Stao je na sredi polja, njegova streha se je svetila v suncnih trakah. Pastirćek Simonček je vzdigno krščakec pa skrićao: „Juhuhu!“ Oh vseh strani je prihajao odmev.

Ali drugo ne, ka se je začnole nad njim kotati kamenje. Pastirćek Simonček se je zgledno in vido nad sehom čredo divjih koz: bežale so ne daleć nad njim in z nogami kamenje pošikavale navzdol. Naglo se je stisno Simonček k pećini; okoli njega je pa letelo kamenje kak teća. Najprvo debelo, nato kamenćeki, naslednje pa pesek, dokeć je ne vse henjalo in je zavladala znova smrtna tišina.

Pastirćek Simonček je vstano in znova pogledno v dolino. Še ednok je zajufkao. Tam stoji gradić, v njem leži bolni vitez Stojan, pa se ne more genoti. Oj, počakaj do večera vitez Stojan! Te pride nazaj pastirćek Simonček s planinkov. Ozdraviš pa boš se pa veselio življenja. Le počakaj malo, vitez Stojan! Simonček je bio zaistino preprićani, ka dosegne to, ka ide iskat na bele gore. Kak ne bio? Zajūtra rano je bio pri svetoj meši. Priporoćo se je tam vsem angelom in je goreće molo.

Dale.

Branimo i čuvajmo kožo

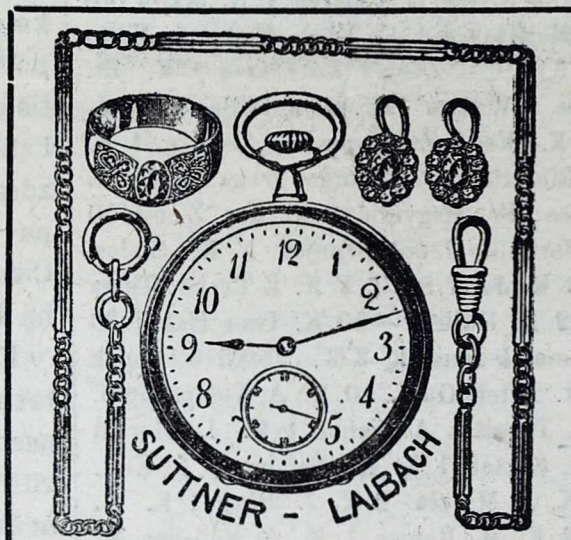
i lice od škodljivoga vpliva vetra, mraza, sunca, praha, dima, sapota kühujškoga, vroćine peći i t. d. Necista, groba, s osipnicami puna, spokana, od atk, bradajice osipana koža je ne same grda. je i nezdrava. Same zdrava koža vćini mogoće zraćanje kože, zato na kože skrb nositi je edno skrb nositi na zdravje. Voda i žaifa najveć nesnažnosti kože ne more odpraviti; nego vu dosta jezer zahvalnih prismah je spoznano, da Fellerova lice i koža čuvajoća pomada s „Elsa“ znamenjom vse nesnažnosti kože, atke, osipnice, grbe, gūbe, bradajice i t. d. odpravi i obvarje lice, šinjek, roke proti zvūnešnjomi škodljivomi vplivi. „Elsa“ lice i koža čuvajoće pomado ne smemo s dostimi inozemskimi škodljivimi mazalami i pastami premeniti: „Elsa“ pomada je celo nesškodljiva, od njene rabe de bela, čista, mehka i zdrava koža.

Dosta možov jo rabi zato, da nasledke vu deli, vu prahi, vu vetri, vu legojem vremeni, vu fabrikah spravlene odpravi.

Vsikdar pazimo na znamenje „Elsa“ I. Št. velki lonec 3 K. II. Št. moćneša kakoršnost 4 K 50 fil. vu edine pravoj kakoršnosti pri lekavnari V. Eugen Feller, Stubica Centrale 146 N. Žup. Zagreb. Mesto moćnih, grizajoćih, dostakrat škodljivih žajf rabimo Fellerove borax žaifo ali lilijsko mlećno žajfo i Fellerove toalett pastille (borax prašek) 1 kor.

Za Fellerov oli iz jeter šćukinskih, za lilijsko mlećno i borax žajfo smo ne mogli z a volo stalna dragoće i pomenkanja blaga stalno ceno popisati, nego vsikdar kak najbolje fal ceno de se računala. Pakivanje i postnina po sehim 2 K. 30 fil.

Te sredstva so dostokrat že bile pohvaljene.

Dragocen dar za vse bralce!

S pozivom na to pratiko dobi vsakdo, kdor piše dopisnico na svetovno razpošiljanico ur H. Suttner v Ljubljani 945. bogato ilustrovani, velepi katalog ur verićic, zlatnine, srebrnine in najlepših daril, kakor na primer: amuletov, škapulirjev, križev, krstnih in birmanskih daril. — Da bi ustregla splošni zelji zvestin odjemalcev, je otvorila tvrdka Suttner posebni oddelek za koristne potrebšćine, kakor na primer škarje, nože, zepne nože, briive, lasestrižne in brivske stroje, steklorezne demante itd. in se trudi tudi sedaj kljub zvišaniam lastnim cenam in stroškom, računati blago vsem našim bralcem po najnižjih cenah. Ker nam pa okolišćine danes ko to tiskamo, onemogoćujejo postaviti cene za vse predmete, ni bila tvrdka Suttner sedaj v položaju, navesti kakor doslej pri vsakem predmetu konćno veljavne cene, toda uverjeni ste lahko, da Vam bode oznaćila tvrdka Suttner, da si ohrani tudi v bodoće sloves najrećelnejše tvrdke te stroke, ki ga uživa že leta, vedno najnižje cene, ako ji pišete za kateri predmet se zanimate. Le z nakupom budilnikov, nihalnih in stenskih ur, svetuje tvrdka Suttner v interesu bralcev čakati in naroćiti te šele nekoliko po vojski, da ji bode mogoće oddajati budilnike, nihalne in stenske ure v oni znani, ceneni, solidai izvršitvi, kakor se izdelujejo v švicarski urarnici te tvrdke. Žepne ure in vse ostale predmete zamorejo naroćiti bralci tudi sedaj pri tvrdki:

H. SUTTNER svetovna razpošiljanica ur v Ljubljani št. 945.

Nikse drugo sredstvo, kajšteć njema bodi ime i s kakšteć velikim reklamom ga ponūjajo, ne more meti već zahvalnih pisem i doktorskih poroćil, kak pravi Fellerov dobroga diheka

„ELSA-FLUID“

Lekarnar V. Eugen Feller lahko posvedoći, da već, kak 100,000 zahvalnih pisem i doktorskih poroćil je k njemu prišlo za to vsikdar zavūpaćno domaće sredstvo

Ka vsaki hvali, tisto more dobro biti!

Fellerov „Elsa-Fluid“ se rabi, kak

Sredstvo za ribanje vu vsakšem slućaji, kda je silno ribanje potrebno.

Rokam, nogam, kotrigam po dugih potah i deli, pri trūdavi, odnemoglosti i t. d. ojaći i oživlja.

Vu vūsta se rado jemlje dobro je na meso okoli zobov i na zobe.

V leti ći vlejemo vu vodo, s šterov se muvjemo ali koplemo, oživija, švic prežene i desinficira.

Guti, posebno vu mrzлом, mokrom vremeni, za pranje, ći nisterno kapljo vode primešamo.

Koži, proti vsakoj naćistosti kože je oćišćivalno i oživajno.

Viasam, kožo na glavi ojaći ćisti, lūske prepravi. Stari i mladi za istinsko dobroto vzemejo.

Ob 1000 prilikah se skaže za dobro i hasnovite, za v ni ednoj hiši ne smi faliti.

Nisterna kaplja je boljša, kak alkohol vinski solni, šteroga lai-k dela.

Vu vsakoj držini vu vnoгих slućajih je izvrstno i brž pomagajoće sredstvo.

V ziml brani telo proti posledkom mraza i mokroće.

12 malih ali 6 duplinskih ali 2 specijal glaša brezpoštnine samo 14 kor. 32 fil., 24 malih ali 12 duplinskih ali 4 specijalnih glašov brezi poštnine samo 27 kor. 32 fil., 48 malih ali 24 duplinskih ali 8 specijalnih glašov brezi poštnine že samo 51 kor 32 fil., penezi se naprej notri pošlejo ali s povzetjom. Dobro je, peneze na nakaznici naprej notri poslati, ar povzetje na pošti već pride.

Ki pravi „Elsa-Fluid“ žele, naj toćno naslovi:

V. Eugen Feller, lekarnar, Stubica, Centrala Nr. 146. Zagrebacka žup.

Proti Vtragljivomi prekūhanji,

netećnosti, zasūšenosti, vtragljivosti ćrev brž i gvūсно pomagajo Fellerove poganjajoće, žalodec okrepećajoće, tek delajoće, rebarbara „Elsa-pilule“, 6 škatul brezi poštnine 7 kor. 37 fil., 12 škatul brezi poštnine 13 kor. 47 fil., pri lekarnari V Eugen Felleri, Stubica Centrala Nr. 146 Žup. Zagrebacka. Već kak 100,000 zahvalnih pisem i doktorskih poroćil. Dosta lūdih je oslobedilo od bolov. Zdravim je tudi dobro.